

nu ikke tillader den Art af Fremskridt, saa, mener jeg, har vi ilde udgivet alle de store Summer, vi gennem en Aarrække har ofret paa vort Folks Undervisning, baade paa den offentlige og den private. Jeg kan ikke tro, at Kvinderne med Hensyn til Intelligens staar lavere nu, end Mændene gjorde, da man i 1849 gav dem fri Forfatning og den udstrakte Valgret, som de fik ved Grundloven af 5. Juni 1849.

— — — Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) har rettet et Spørgsmaal til mig om Forstaaelsen af Kvinders Valgret ved Landstingsvalgene efter det foreliggende Lovforslag. Han spørger, om gifte Kvinder ved de højstbeskattedes Valg i København og Købstæderne har Valgret efter dette Lovforslag. Dertil vil jeg svare: Ja, det har de, det er Mening, at de skal have Valgret. De eneste gifte Kvinder, der er udelukkede fra Valgret ved Landstingsvalg, er Kvinder, der er gift med umiddelbare Vælgere, thi hvis disse havde Valgret, vilde de umiddelbare Vælgeres Antal fordobles i hvert Hjem, hvor der var Mand og Kvinde, til Skade for dem, der staar længere nede paa Valglisten. Men det er ogsaa kun de Kvinder, der er gifte med umiddelbare Vælgere, der er udelukkede fra Valgret ved Landstingsvalg efter det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem tog sig paa at undersøge, hvorledes det vilde være gaaet ovre paa Fyen, dersom dette Lovforslag var vedtaget, idet han nævnede Navnene paa en Række Kvinder, der ikke var gifte, men sad med store Gaarde derovre. Jeg ved ikke, hvorledes disse Kvinder vilde have stemt, og det ved det ærede Medlem heller ikke. Men jeg skal sige til det ærede Medlem, at naar vi overhovedet giver Valgret, der ikke blot skal gælde for et Aar, men for hele Fremtiden, saa giver man ikke Valgret for en enkelt politisk Anskuelse, men for den Del af Befolkningen, som Valgretten berører, og saa overlader man til hver enkelt at afgøre sit politiske Stade.«

Endnu et Svar

fik Ellinger af R. Andersen: »— — — Det ærede Medlem var ogsaa bange for Kvindernes Valgret. Han udtalte endog, at man kunde staa Fare for, at Kvinderne helt tog Magten fra Mændene, da de er i Flertal. Jeg skal indrømme, at Kvinderne i Almindelighed er de raadende i Hjemmet og føre Sceptret

der, men jeg nærer dog ikke Betænkkeligheder med Hensyn til deres Valgret og deres Indflydelse paa det politiske og kommunale Liv. Jeg mener, man ikke kan drage en Parallel mellem de to Ting, og at man ikke behøver at være bange i den Henseende. Kvinderne vil næppe tage Magten fra Mændene, i hvert Fald ikke, uden at de er de klogeste, og er de det, maa man finde sig deri.«

Det forekommer os, at man ikke alene maatte finde sig heri, men sige Tak til.

R. Andersen udtaler desuden: »— — — Med Hensyn til Kommuneafstemningen vil jeg sige, at den maa vel nærmest betragtes som en nødvendig Følge af, at man nu vil give Kvinderne Valgret. Med de vidtstrakte Kredse, man har adskillige Steder, navnlig i Jylland, vil det blive temmelig nødvendigt at gaa over til Kommuneafstemning, naar Kvinderne skal have Valgret, da det ellers vil være ret vanskeligt for ikke at sige umuligt for en Del Vælgere at udøve deres Valgret.«

Forslaget om Kommuneafstemning, som er et Led af Valgloven, er en paa skønnelsesværdig Hensynstagen til Kvinderne. Vi kan derfor ogsaa nu gøre os Haab om ikke for Fremtiden at møde den stadige Frygt for de forsømte Børn og forladte Hjem, som Kvindernes Valgdeltagelse menes at kunne foraarsage.

Vi anfører endnu

en Udtalelse til Støtte for Kvindevalgretten i Almindelighed.

Schovelin: — — — Spørgsmaalet er altsaa, om Samfundsvellet kræver, at man saaledes faar hele denne store Klasse Medborgere draget ind med i Kredsen af samfundsstyrende. Jeg ved ikke, om det i saa høj Grad gælder de unge Mænd, for Kvindernes Vedkommende synes jeg, den ærede Ministers Ord var i høj Grad overbevisende. Det kan derfor meget godt være, at de til en Begyndelse, ligesom Mændene i sin Tid, vil være ganske umodne, men der gælder nu en Gang det samme om Valgret som om Vaabenbrug. Man lærer ikke Folk op i Vaabenbrug uden at give dem Vaaben i Haand. Der er et fransk Ord, der siger: *on ne fait qu'en faisant*. Man kan ikke lære Folk at svømme uden at putte dem i Vandet, og man kan ikke lære Folk at bruge Valgretten, før man giver dem den. Men der er ingen Tvivl om, at foruden den Kejtethed i Brugen af Valgretten, som de vil dele med alle Vælgere,